

Fylkesmannen i Trøndelag / Trööndelagen fylhkenålma
Postboks 2600
7734 Steinkjer

Trondheim, 11.08.2020

Deres ref.:
[Deres ref.]

Vår ref. (bes oppgitt ved svar):
2020/4443

Saksbehandler:
Jarle Steinkjer

Vedtak om bruk av CFT-Legumin for å fjerne innført abbor fra Stavsjøen i Malvik kommune

Miljødirektoratet gir tillatelse etter forurensningsloven §§ 11 og 16, samt dispensasjon etter lov om laksefisk og innlandsfisk m.v. § 37, til bruk av inntil 940 liter CFT-L i Stavsjøen i Malvik kommune. Hensikten med behandlingen er å fjerne innført abbor fra innsjøen for derved å hindre videre spredning av arten i Midt-Norge. I ferskvannøkosystemer regnes introduksjon og spredning av fremmede arter som den største trusselen mot naturens mangfold. FN-konvensjonen om biologisk mangfold forplikter Norge, så langt det er mulig og hensiktsmessig, til å hindre innføring av, kontrollere eller utrydde fremmede arter som truer økosystemer, habitat eller arter. I denne saken mener vi at ivaretagelse av naturmiljøet i området, samt spredningsfaren veier tyngre enn de skadene rotenonbehandlingen påfører naturmangfoldet i behandlingsområdet. Tillatelsen gis på vilkår.

Bakgrunn

Fylkesmannen i Trøndelag søker i brev datert 24. mars 2020 om tillatelse til bruk av inntil 940 liter CFT-legumin for å utrydde abbor (*Perca fluviatilis*) fra Stavsjøen i Malvik kommune.

Ifølge Fylkesmannen i Trøndelag ble det i juni 2018 fanget en abbor i Stavsjøen. Når dette ble kjent ble det iverksatt garnfiske for å verifisere funnet og om mulig fiske ut gjenværende individer av arten. Under teinefiske 28.05.2020 ble det fanget en ny abbor. Dette er den sjette abbor som er fanget i Stavsjøen. Det er derfor ingen tvil om at abbor fortsatt finnes i vatnet.

Abbor tilhører en gruppe av østlig innvandrede fiskearter og har ingen naturlig utbredelse i vassdrag vest og nord for vannskillet i Norge. Nærmeste utbredelse er i Rørosområdet og i Østersundsområdet på svensk side av vannskillet. Det er derfor ingen tvil om at abbor i Stavsjøen har kommet dit som et resultat av ulovlig fiskeutsetting.

Fylkesmannen mener at forekomster av abbor i lokaliteter langt utenfor sitt naturlige utbredelsesområde øker potensiale for ytterligere spredning. Utover de direkte effektene på fisk og bunndyrsamfunn i Stavsjøen, vil den mest alvorlige konsekvensen av en etablering av en abborbestand være spredningsfaren til nærområdene ved ulovlig fiskeflytting. Hvis man ikke gjør tiltak vil en etablert abborbestand i Stavsjøen representere en lett tilgjengelig, bynær kilde for videre ulovlig spredning av arten, sentralt beliggende i Trøndelag. En slik spredning har for eksempel skjedd i Bergensområdet, der abboren tidligere bare var utbredt i noen få vann, men nå finnes i minimum 25 vann.

Tiltaket med å fjerne abbor planlegges gjennomført samtidig med at Stavsjøen er nedtappet for rehabilitering av dammen i utløpet mot Sollielva. Behandlingen er planlagt i august 2020. Det er Veterinærinstituttet (VI) som skal gjennomføre behandlingen for Fylkesmannen i Trøndelag. Planen for gjennomføring som er utarbeidet inneholder informasjon om selve behandlingen, praktisk gjennomføring, opprydding og fjerning av død fisk og vannprøvetaking.

Forhåndsvarsling/høring

I saker som kan ha vesentlig betydning for en ubestemt krets av personer, skal forurensningsmyndigheten før vedtak treffes gi allmennheten anledning til å uttale seg innen en nærmere angitt frist. Varsel til allmennheten skal kunngjøres på måter som er egnet til å gjøre allmennheten oppmerksom på saken, jf. forurensningsforskriften § 36-6. Den aktuelle søknaden ble derfor lagt ut til høring 2. juni 2020 med høringsfrist 24. juni 2020.

Høringsinnspill

Det har kommet inn 3 høringsuttalelser til denne søknaden:

Mattilsynet har en merknad knyttet til at Stavsjøen formelt sett har status som reserve drikkevannskilde for Malvik kommune. Hovedkilde er Jonsvatnet i Trondheim kommune. Malvik kommune har avtale om kjøp av ferdig behandlet drikkevann fra Trondheim kommune med Jonsvatnet som drikkevannskilde. Ved eventuell svikt i kilde eller vannbehandlingsanlegg her, er Malvik kommune i utgangspunktet avhengig av å ta i bruk Stavsjøen. Mattilsynet er imidlertid kjent med at Malvik kommune er i forhandlinger med Trondheim kommune om tilgang til reserve forsyning av drikkevann fra innsjøen Benna (i Melhus kommune), som også er reserve drikkevannskilde for Trondheim, og der Trondheim kommune er eier av vannforsyningssystemet og forvalter denne kilden. Fra Malvik kommune har Mattilsynet fått opplyst at avtale med Trondheim kommune om reserve drikkevannsforsyning fra Benna til Malvik ikke er ferdig. Malvik kommune har også informert om at i en eventuell nødssituasjon, vil Trondheim kommune kunne levere drikkevann fra Benna til Malvik. Dette innebærer at midlertidige ordninger for reserve drikkevannsforsyning til Malvik kommune fra annen kilde enn Stavsjøen er på plass. Før rotenonbehandling av Stavsjøen iverksettes mener Mattilsynet at forholdene knyttet til vannforsyning må avklares og tatt hensyn til.

Malvik kommune: Kommunestyret i Malvik kommune støtter Fylkesmannen i Trøndelag sin søknad om tiltak for å fjerne abbor fra Stavsjøen under forutsetning av at:

1. Stavsjøen som reservevannskilde ikke påvirkes negativt som følge av tiltaket. Vannprøver må dokumentere at relevante grenseverdier i drikkevannsforskriften overholdes etter endt tiltak.
2. Fiskebestandene i Stavsjøen må bevares i et tilstrekkelig omfang slik at den genetiske variasjonen bevares, og at Stavsjøen i løpet få år igjen er attraktiv for fritidsfiske. Det må settes av midler til tilbakeføring av fisk og reetablering av fiskebestandene.
3. Artsmangfoldet i og ved Stavsjøen må ikke gå tapt eller utsettes for vesentlig påvirkning i strid med miljømål for arter i naturmangfoldloven. Spesielle hensyn må vises salamander bestandene i området.
4. Tiltaket må brukes aktivt for å forebygge spredning av nye fremmede arter i Malvik og Trøndelag. Arbeid mot miljøkriminalitet og kunnskap om de økologiske konsekvensene av fremmede arter må formidles i ulike medier. Tiltaket må også ivareta og informere brukerne av området rundt Stavsjøen på en god måte.

Malvik Jeger-og Fiskerforening (MJFF) er i utgangspunktet enig i at abbor i Stavsjøen er svært uønsket. Å sette ut abbor og gjedde i vassdrag i Malvik er miljøkriminalitet. Dette burde fått større oppmerksomhet i media og offentlighet som sådan og burde vært etterforsket av politiet. Når det gjelder bruk av rotenon til bekjempelse av uønskede arter, er MJFF svært betenkt. MJFF mener rotenon er et lite spesifikt middel til utryddelse av bare en uønsket art i et vassdrag. Rotenon er dødelig på en rekke andre gjelleåndende arter og slår også ut disse i stor skala. De mener også at det mangler vitenskapelige undersøkelser på langtidsvirkninger av rotenonbehandlinger utført. MJFF nevner også at Stavsjøen reservevannkilde for Malvik. Som konklusjon på kommentarene, er MJFF for en mer inngående debatt om bruk av rotenon til bekjempelse av uønskede arter. MJFF er for at abbor/gjedde bør fjernes fra vassdrag i Malvik, men er svært betenkt med at det kun er bruk av rotenon som er svaret.

Vurdering av søknaden

Spredning av fremmede arter blir stadig en større trussel mot naturens mangfold. I ferskvannskosystemer regnes introduksjon og spredning av fremmede arter som den største trusselen. Noen arter finnes naturlig i en region av landet og er blitt spredd til nye områder der de gjør skade på andre arter og økosystemer. Det typiske norske ferskvannskosystemet har få arter. Vest for vannskillet er 2 til 4 fiskearter det mest vanlige for elver og vann. Dette er unike systemer som det er viktig å ta vare på. Det er derfor nødvendig å sette inn forebyggende tiltak mot ytterligere spredning av fremmede ferskvannsorganismer og utryddingstiltak der dette er vurdert som nødvendig. Dette gjelder særlig for populasjoner med potensial for ytterligere spredning. Tiltak mot fremmede skadelige organismer i Norge er viktig for å nå målet om å stanse tapet av det biologiske mangfoldet. FN-konvensjonen om biologisk mangfold (Convention on Biological Diversity) forplikter Norge, så langt det er mulig og hensiktsmessig, til å hindre innføring av, kontrollere eller utrydde fremmede arter som truer økosystemer, habitat eller arter (Artikkel 8 h).

I 2007 ble «Tverrsektoriell nasjonal strategi og tiltak mot fremmede skadelige arter» lagt fram. Dette dokumentet inneholder mål, prinsipper, strategier og konkrete tiltak mot fremmede arter i alle de myndighetssektorene som anses å være relevante. En ny tiltaksplan som bygger på den tverrsektorielle nasjonale strategien, er nå utarbeidet. I 2007 ble også den første utgaven av Norsk svarteliste utgitt. Svartelista er den første offisielle oversikten over økologiske risikovurderinger for et utvalg av fremmede arter som er påvist i Norge. Med økologisk risiko menes om arten kan ha negative effekter på økosystemer, stedegne arter, genotyper eller kan være vektor for andre arter (parasitter og sykdommer) som kan være skadelig for stedegent biologisk mangfold. Svartelista er blitt oppdatert to ganger, 2012 og 2018. Den har nå navnet fremmedartsliste.

Den nye forskriften om fremmede arter, hjemlet i Naturmangfoldloven, har trådd i kraft. Denne forskriften er et viktig steg i riktig retning for å hindre import og spredning av fremmede arter.

Produktet CFT-Legumin som benyttes til å fjerne fisk, inneholder stoffet rotenon. Rotenon er et biocidprodukt og bruk av biocidprodukter reguleres av biocidforordningen som er gjennomført i norsk rett i biocidforskriften. EUs biociddirektiv legger premissene for godkjenning til bruk i EØS-området og direktivet regulerer innførsel, omsetning og bruk av biocider og biocidprodukter. Rotenon er et biocid som det må søkes godkjenning for. Søknad om godkjenning av rotenon som aktivt stoff ble sendt inn av VESO til EU innenfor fristen som var 1. mars 2006. Søknaden, som vurderes av England, har blitt vurdert og er ansett som godt nok underbygget til at EU-kommisjonen kan behandle den. Grunnet Brexit har Polen overtatt som rapportørland. Søknaden ligger fortsatt i behandlingsskø, og skal etter planen være ferdig behandlet innen 2023. I den perioden søknaden er til behandling, vil bruk av rotenon fortsatt være tillatt på samme måte som tidligere, jf. biocidforordningen artikkel 89 nr. 2, jf. biocidforskriften § 1. Med det som utgangspunkt gjennomføres det rotenonbehandlinger også i andre europeiske land, deriblant årlige behandlinger i England for å fjerne den introduserte karpfisk «topmouth gudgeon» (*Pseudorasbora parva*).

En dispensasjon etter laks- og innlandsfiskeoven og en tillatelse etter forurensningsloven forutsetter at tiltaket ikke er i strid med vannforskriftens § 4 om god tilstand. Rotenonbehandlingen vil påvirke vassdragene negativt (forringe tilstanden) et kort tidsrom, men erfaring fra lignende saker viser at tilstanden vil gjenopprettes av seg selv i løpet av relativt kort tid. Behandlingen vil derfor ikke føre til at miljømålet om god økologisk og kjemisk tilstand ikke nås, jf. vannforskriftens § 4 og § 12.

Prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8-12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet, jf. § 7. Disse prinsippene vurderes i henhold til både Laks- og innlandsfiskeoven og Forurensningsloven.

Det foreligger kunnskap om faunaen i området, samt vurdering av miljømessige konsekvenser av kjemisk behandling og ved ikke å gjennomføre behandling. I tillegg finnes en rekke rapporter som beskriver rotenonbehandlinger og konsekvenser av en slik behandling på det biologiske mangfoldet. Konklusjonen fra denne kunnskapen er at en

rotenonbehandling av den omsøkte lokaliteten antas å ha liten negativ innvirkning på bunndyr. De negative korttidseffektene på zooplankton vil trolig bli stor, men artene forventes å være reetablert i løpet av ett år. All fisk i det behandlede området vil forsvinne. Det må derfor iverksettes tiltak for å reetablere en fiskestamme etter endt behandling. Miljødirektoratet har vurdert at kravet om tilstrekkelig kunnskapsgrunnlag i naturmangfoldloven § 8 anses for å være oppfylt.

Formålet med den omsøkte rotenonbehandlingen er i første rekke å hindre spredning av en uønsket fiskeart i hele regionen og bidra til å ivareta det naturlige biologiske mangfoldet.

I en vurdering av trusselbildet beskriver Fylkesmannen at abbor er en fiskeart med stort reproduktivt potensiale og vil ved fravær av effektive predatorfisk ofte danne overtette og dominerende bestander. Den er i tillegg en effektiv predator på småfisk for eksempel av ørret. I en artikkel av Hesthagen og Sandlund (2013) vurderes effekten av introduksjon av abbor å kunne variere fra svært skadelig til potensiell utryddelse av ørretbestanden, avhengig av størrelse og dybdeforhold på lokaliteten. Stavsjøen har relativ stor dybde og størrelse, samt gode rekrutteringsmuligheter for ørret i innløpsbekken. Dette tilsier at effekten av en etablering av abbor i Stavsjøen trolig vil ha det Hesthagen og Sandlund vurderer til betydelig skadegrad på ørretbestanden.

Utover de direkte effektene på fisk og bunndyrsamfunn i Stavsjøen, vil den mest alvorlige konsekvensen av en etablering av en abborbestand være spredningsfaren til nærområdene ved ulovlig fiskeflytting. Vi har etter hvert god kjennskap til spredningsmekanismen til fremmede fiskeslag som gjedde og abbor i nær tilknytning til store byer som Bergen, Stavanger og Trondheim.

Føre-var-prinsippet tilsier derfor at det må iverksettes tiltak for å hindre spredning av en art som potensielt vil forringe vannkvaliteten og det biologiske mangfoldet. Av Forskningsrådets synteserapport «Norsk miljøforskning mot 2015» (miljøforskning - 10 års forskning oppsummert) fremgår at for fisk har større betydning for hele det biologiske mangfoldet i innsjøer enn tidligere antatt. Dette betyr også at endringer i fiskesamfunnet gjennom spredningsbarrierene fiske, vannstandsregulering og spredning av nye arter kan ha kaskade-effekter (en effekt starter i det små, men vokser seg stor) på naturmangfoldet i hele innsjø-økosystemet.

Vurdering etter lakse- og innlandsfiskeloven

Etter lakse- og innlandsfiskeloven § 37 tredje ledd nr. 1 er det i utgangspunktet forbudt å bruke «stoff med giftig, lammende eller kvelende virkning» til avliving av fisk. Miljødirektoratet kan imidlertid for det enkelte tilfelle dispensere fra dette forbudet, jf. § 37, syvende ledd.

Den omsøkte rotenonbehandlingen faller inn under § 37 tredje ledd nr. 1. Ved vurderingen av om det skal gis dispensasjon etter syvende ledd må formålet i lakse- og innlandsfiskeloven legges til grunn. Formålet er «å sikre at naturlige bestander av anadrome laksefisk, innlandsfisk og deres leveområder samt andre ferskvannsorganismer

forvaltes i samsvar med naturmangfoldloven og slik at naturens mangfold og produktivitet bevares. Innenfor disse rammer skal loven gi grunnlag for utvikling av bestandene med sikte på økt avkastning, til beste for rettighetshavere og fritidsfiskere».

I søknaden beskrives introduksjon av abbor til Stavsjøen og trusselsbildet knyttet til videre spredning av arten til Midt-Norge. Abbor er en piggfinnefisk som er en østlig innvandrer, naturlig utbredt på Østlandet og i østvendte vassdrag i Finnmark/Troms. Den har ingen naturlig utbredelse i Midt-Norge eller i vestvendte vassdrag.

Den viktigste grunnen til at abbor blir spredt, er at enkelte sportsfiskere setter ut arten til nye lokaliteter. Dette er i strid med gjeldende regelverk, og betraktes som alvorlig miljøkriminalitet.

Fremmede organismer kan få store negative konsekvenser, ikke bare for det biologiske mangfoldet i vann og vassdrag, men også mangfoldet i nær tilknytning til det limniske miljø. Endringene kan komme som følge av blant annet næringskonkurransen, predasjon, endret vannkvalitet, endret bunndyrsamfunn, nye parasitter og sykdommer, endret fuglesamfunn, genetiske effekter, utryddelse av rødlistearter og redusert natur- og rekreasjonsverdi.

Ut fra generell kunnskap om abbor er det grunn til å anta betydelige negative konsekvenser for både vannkvalitet og på den naturlige utbredte faunaen dersom arten spres til nye lokaliteter i Midt-Norge og danner tette bestander av småfallen fisk. Abbor spiser dyreplankton i sin første livsfase, og går deretter over til å bli rovfisk. Dette vil medføre alvorlige konsekvenser for det lokale biologiske mangfold.

Den største trusselen knyttet til abbor i Stavsjøen er spredningsfaren. Arten er fortsatt i en etableringsfase i Stavsjøen og er således relativt enkel å fjerne. Dersom arten sprer seg til Jonsvatnet vil det ikke være mulig å fjerne introduksjonen.

Spredning av arter er i strid med formålet i Laks- og innlandsfiskekloven som fastslår at naturlige bestander av anadrom laksefisk, innlandsfisk og deres leveområder samt andre ferskvannsorganismer skal forvaltes i samsvar med naturmangfoldloven og slik at naturens mangfold og produktivitet bevares. Spredning av arter i ferskvann er sett på som en av de største truslene mot det naturlige biologiske mangfoldet. Det er derfor nødvendig å iverksettes tiltak for å hindre spredning av abbor fra Stavsjøen.

Ettersom denne bestanden er å betrakte som en øypopulasjon, vil det mest hensiktsmessige tiltaket være å fjerne fisken fra lokalitetene for dermed å hindre videre spredning. Det kan derfor gis dispensasjon etter Laks- og innlandsfiskekloven til bruk av CFT-Legumin til fjerning av mort i den omsøkte lokaliteten.

Vurdering etter forurensningsloven

I vurderingen av om det skal gis tillatelse etter forurensningsloven § 11, eventuelt på hvilke vilkår, jf. § 16, skal det legges vekt på de forurensningsmessige ulemper ved tiltaket

sammenholdt med de fordeler og ulemper som tiltaket for øvrig vil medføre, jf. § 11 siste ledd.

Rotenon er ikke en artsspesifikk behandlingsmetode, siden all fisk dør og andre vannlevende organismer og bunndyr blir påvirket. De akutte effektene av denne type kjemikalieutslipp er ikke forenlig med kjemikaliepolitikkenes mål om å minimere risiko for utslipp av kjemikalier som forårsaker miljøskade, jf. St. mld. nr. 14 (2006-2007). Miljødirektoratet mener at man så langt som mulig må tilstrebe bruk av alternative metoder til kjemikaliebruk i behandling av vassdrag og innsjøer, i tråd med substitusjonsplikten, jf. produktkontrollloven § 3a. Det skal derfor foreligge tungtveiende grunner for gjennomføring av rotenonbehandling. Tungtveiende grunner er blant annet irreversibel skade på vannkvalitet og det naturlige biologiske mangfoldet.

Det fremkommer ikke opplysninger om særskilt hensynskrevende arter i området som vil bli utryddet som følge av tiltaket. Miljødirektoratet har derfor vurdert at den omsøkte rotenonbehandlingen på lang sikt ikke vil utgjøre noen trussel for oppnåelsen av forvaltningsmålet for artene som lever i og ved vassdraget, jf. naturmangfoldloven § 5.

Føre-var prinsippet i naturmangfoldlovens § 9 fastslår at dersom det foreligger en risiko for alvorlig eller irreversibel skade på naturmangfoldet, skal ikke mangel på kunnskap brukes som begrunnelse for å utsette eller unnlate å treffe forvaltningstiltak. Miljødirektoratet mener det foreligger tilstrekkelig kunnskap slik at føre-var-prinsippet ikke kommer til anvendelse i den aktuelle saken.

Etter naturmangfoldloven § 10 skal en påvirkning av et økosystem vurderes ut fra den samlede belastning som økosystemet er eller vil bli utsatt for. I den aktuelle saken om behandling av Stavsjøen med rotenon skal derfor andre påvirkninger på vatnet vurderes sammen med den omsøkte behandlingen. Den omsøkte rotenonbehandlingen vil gi en lokal kortvarig negativ effekt i tiltaksområdet. Stavsjøen har et svært begrenset avløp slik at nærliggende områder ikke vil bli påvirket av en behandling. Skadeomfanget vil derfor være relativt begrenset og rekolonisering av arter (utenom fisk) vil skje relativt raskt. Rotenonbehandlingen vil redusere belastningen på økosystemet i Stavsjøen. Miljødirektoratet anser derfor at den omsøkte rotenonbehandlingen vil være i tråd med prinsippet om samlet belastning, jf. naturmangfoldloven § 10.

I Stavsjøen er det vurdert at det ikke vil være mulig å benytte andre metoder for å utrydde abbor. Utfisking som alternativ metode vil kun bidra til å holde bestanden nede, ikke fjerne den. Utfisking er en krevende metode som må gjennomføres kontinuerlig, og menneskeskapt spredning vil fortsatt være mulig. Basert på erfaring med alternative behandlingsmetoder har Miljødirektoratet vurdert at rotenonbehandling er det eneste alternativet for å utrydde abbor i Stavsjøen og dermed forhindre videre spredning av arten til andre lokaliteter i Midt-Norge, jf. naturmangfoldloven § 12.

Det skal foreligge tungtveiende grunner for å gjennomføre en rotenonbehandling. I den aktuelle saken skal tiltaket forhindre spredning av en art med potensiell negative effekter på økosystemer og stedeegne arter. Dersom abbor sprer seg til Jonsvatnet vil det ikke

lenger være mulig med bekjempelse. Det skal benyttes inntil 940 liter CFT-legumin i vatnet, det forventes ikke påvirkninger nedstrøms Stavsjøen, og virkningene av tiltaket er lokale og kortvarige. Skadeomfanget vil derfor være relativt begrenset og rekolonisering av påvirkede arter vil skje relativt raskt. Miljødirektoratet har vurdert at fordelene med å fjerne abbor fra Stavsjøen er større enn de forurensningsmessige ulempene tiltaket medfører jf. forurensningsloven § 11.

Konklusjon og vedtak

Miljødirektoratet gir tillatelse etter forurensningsloven §§ 11 og 16, samt dispensasjon etter lov om laksefisk og innlandsfisk m.v. § 37, til bruk av inntil 940 liter CFT-legumin (rotenon) i Stavsjøen i Malvik kommune.

Vilkår for tillatelse til utslipp:

1. Fylkesmannen i Trøndelag skal legge til rette for at det biologiske mangfoldet i området som behandles, så raskt som mulig reetableres.
2. Opplysninger framkommet i søknaden er lagt til grunn for tillatelsen. Vesentlige endringer skal tas opp med Miljødirektoratet i god tid før endringene blir gjort gjeldende.
3. Miljødirektoratet eller den Miljødirektoratet gir myndighet skal til enhver tid ha tilgang til området for tilsyn.
4. Den ansvarlige skal ha nødvendig beredskap for å hindre, oppdage, stanse, fjerne og avgrense virkningen av akutt forurensning for all virksomhet, jf. forurensningsloven § 40.
5. Behandlingstidspunktet skal optimaliseres med hensyn på mengde, effekt og nedbrytning av kjemikaliet (CFT-legumin).
6. Stavsjøen som reservevannskilde skal ikke påvirkes negativt som følge av tiltaket. Vannprøver må dokumentere at relevante grenseverdier i drikkevannsforskriften overholdes etter endt tiltak.
7. Fiskebestandene i Stavsjøen må bevares i et tilstrekkelig omfang slik at den genetiske variasjonen bevares, og at Stavsjøen i løpet få år igjen er attraktiv for fritidsfiske.
8. Informasjon om behandlingen skal legges ut på kommunens nettside.
9. Det skal settes opp varselskilt rundt vannet når rotenonbehandlingen foregår.
10. Behandlingen, inkludert for- og etterarbeid skal gjennomføres i samråd med Veterinærinstituttet.
11. Død fisk skal innsamles og leveres til godkjent mottak.
12. Undersøkelser skal foretas i etterkant av behandlingen og det skal utarbeides en rapport som beskriver resultatet av behandlingene.
13. Tillatelsen skal ikke tas i bruk før 19. august.

Utslippstillatelsen fritar ikke for erstatningsansvar etter forurensningsskade, jf. forurensningsloven § 10 og kapittel 8.

Klagefrist

Avgjørelsen kan påklages til Klima- og miljødepartementet i samsvar med forvaltningsloven kap. VI. Klagen skal sendes til Miljødirektoratet, Postboks 5672 Sluppen, 7485 Trondheim.

Det er satt vilkår om at tillatelsen ikke tas i bruk før 19. august for å gi adgang til å klage på vedtaket.

Klage på dette vedtaket fører ikke automatisk til utsatt iverksetting av vedtaket, jf. forvaltningsloven § 42.

Hilsen
Miljødirektoratet

Dette dokumentet er elektronisk godkjent

Raoul Bierach
seksjonsleder

Jarle Steinkjer
prosjektleder

Tenk miljø - velg digital postkasse fra e-Boks eller Digipost på www.norge.no.

Kopi til:
Mattilsynet
Malvik JFF
Malvik kommune
Malvik kommune